

ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

O αγγλικός έκδοτυκός οίκος Max Parrish & Co. London, είχε την εύτυχισμένη θυμευση νά γέκαινεται τήν έκδοση μαζί σε πάρα πολλές από μονογραφίες, πάνω σε διάφορα Ιστορικά μουσικά θέματα, με τό γενικό τίτλο «The World of Music». Οι μονογραφίες αυτές δρούσαν νά έκδιδονται από τό 1947, σε λιγοστόλια πανόδετα βιβλία (δόριμός τών σελίδων είναι στερεότυπος γιά δόλα: 72), τυπωμένα σε πολυτελή χαρτί, και είκονογραφημένα καλλιτεχνικότατα. «Ένα έκλεκτο έπιτελείο μουσικολόγων συνεργάζεται στήν έκδοση αυτή, γιά νά προφέρει, κατά τό πολ η παταγωγή τρόπο, θέματα καλοδιαλεγμένα, πού νά παρουσιάζουν ένα γενικό ένδιαφέρον, και γιά τό μαυμένο μουσικό και γιά τόν άπλο φιλότεχνο. Τά βιβλία, πού έχουν έκδοθει διά τώρα από τόν οίκο αυτό, είναι τά έξις:

● **MESSIAH**, by Julian Herbage. — Είναι ή έξαιρετικά ένδιαφέρουσα και δηγωστή γιά τόν περσότερο κόσμο, Ιστορία τής δημιουργίας και τής σταδιοδρομίας τοῦ Μεσαίο τοῦ Χοίνετα. Ό συγγραφέας τοῦ βιβλίου αυτού μάζ έκθετε τίς καταστατικές συνθήκες κάτω από τίς δόπεις δύ Xαντελ, γρεωμένους τότε οικονομικά σύνθετες, μέρος σε είκοσιτεσσορεις μέρες, τήν υπέροχη αυτή θρησκευτική έπονοια. Μάζ περιγραφει τήν πρώτη θριαμβευτική έκτελεση τοῦ δρατορίου αυτού στό Δουβλίνο, τήν άποτυγία τών πρώτων του έκτελεσεων στό Λονδίνο, τήν πίκρα και τήν άπογονεύση τοῦ συνθέτη, καλ, τέλος, τή βαθμίασια έπιβολη τοῦ άριστουργήματος αυτού, δχι μόνο στήν «Αγγλία αλλά και σ' όλο τόν πολιτισμένο κόσμο.

● **THE GOLDEN AGE OF VIENNA**, by Hans Gal. Μιά αυγενής διαδοχή από μουσικές μεγαλοφυίες—Γκλόσκ, Χάντντ, Μότσαρτ, Μπετόβεν, Ζούμπερτ— πού λέγονται και δημιουργήσαν τ' άθανατα αριστουργήματα τους στή Βιέννη, έκαμαν τή χαρούμενη σύντη πόλη τό πολ άλμπρο πέρα τοῦ μουσικού κόσμου τής έποχης έκεινής, πού κράτησε πάνω από μισούν αιώνα και πού δίκαια τήν άποκαλούν: «Τη Χρυσή Έποχή τής Βιέννης». Αύτη τήν εύτυχισμένη έπονη περιγράφει με συναρπαστικό άφηγματικό ύφος δ. κ. Hans Gal, δίνοντας μας, μιά ζωηρόδρωμη είκονα τής αιώνικής, κομικής, θεατρικής και μουσικής ζωής τής Βιέννης, δημού άνθυθόλος τότε μ' έξαιρετική λαμπρότητα ή μουσική τέχνη.

● **CHAMBER MUSIC**, by A. Hyatt King.—«Η Ιστορία τής μουσικής δομάτιου είναι πολύ πολύ άπ' δοσ φωναζόμαστε. Το περιβάλλον που γεννήθηκε και άναπτυχθήκε ήταν παντού και πάντα—από τήν όρχαική έποχη ως τή ρομανική ή βασιλικές ασέλε και τάχρονικά μέγαρα: πολύ όργαντες παρουσιάστηκαν στής δημόσιες αίθουσες τών συναυλιών. Απ' αυτά τά λιγομελή φωναικά και δργανικά συγκροτήματα γεννήθηκε ή «Οπέρα και ή Συμφωνική ορχήστρα, χωρίς θμάως ή γένηση στής νά έπιφερει και τό θάνατο τής γεννήστρας. Α-

πεναντίας ή μουσική δωματίου συνέχισε τή ζωή της, και, ποράλληλα με τήν πολυθρύβιη άπογονό της—τήν όρχήστρα—σημειώνει διαρκώς μιά σταθερή έξέλιξη. Αύτη τήν Ιστορική της έξέλιξη μάζ παρουσιάζει δ. κ. Hyatt King, πραγματική μουσικολογική αύθεντις γιά δ. τι αφορά τήν Ιστορία τής μουσικής. Ιδίως τοῦ 18ου και 19ου αιώνα.

● **COVENT GARDEN**, by Desmond Shawe-Taylor.— Ποιός δέν έχει άκουσει νά μιλούν γιά αυτό τό έκαστουστο παλιό Θέατρο τοῦ Λονδίνου, πού τρεις φορές (άπο τό 1732) ξαναχτισμένο στήν ίδια θέση, υπέτερο άπο δυο πρακτικές στεγάζει τώρα, από χρόνια, τήν «Έθνική Οπέρα και τό Μπαλέτο τής Άγγλιας. Σίγουρα πολλοί φιλόμουσοι θά ήθελαν νά μάθουν τήν πολυτάραχη Ιστορία αύτού τού κομμαγάπτου θέατρου. Κ' αυτή τήν έπιμυθή τους τήν Ικανοποιεί πληρέστατα ο συγγραφέας τοῦ βιβλίου, πού μάζ όφηγεται δχι μόνο τήν Ιστορία τοῦ Κόρεντ Γκάρτεν, δάλλ και τούς θριάμβους της μεγάλων καλλιτεχνών—Μαλιμπράν, Μελμπά, Πάττι, Ρεοζέκ, Καρούζο, κ. δ.—πού τραγούδησαν σ' αυτό.

● **THE WALTZ**, by Mosco Carner. — Μιά ούντομη μά γοητευτική άφηση γιά τον άθανατον και μαγευτικό Βάλς, πού, όπ' δτων πρωτοφάνηκε ώς τώρα, συνεπαίρνει πάντα μέ δύμετα δύναμη στό μεθυστικό στροβίλισμα τών βιτασιών και τής μουσικής του, άκων και τίς ποδ θαρρώμυτας καρδιές. Ο κ. Carner, έξαιρετος μουσικολόγος και διλλότε διευθυντής τήν όρχήστρας τής «Οπέρας τής Βιέννης, μάζ παρουσιάζει τό χορό αύτό άπο τήν πρώτη ταπεινή καταγωγή του—γεννήθηκε άπο τούς χοράκιστους γερμανικούς χορούς (Ländler) τοῦ 18ου αιώνα—δως τό έστασιμη τής τρελλής του όρμης, μέσω τήν άρχοντικά συλλοινα και στά λαϊκού φούσκωπα τής Βιέννης, κοβών και τή ραγδαία διάδοση του σ' όλο τόν κόσμο, καθητερώμενο πιά άπο τίς ζακουστές μουσικές γοινούεντες τών Λάνερ και ίδιων τών Στράους, σά μά δάντερη χορευτική φόρμα. Έπι πλέον μάζ παρουσιάζει τό Βάλς και σάν μάζ έπισης δάντερη μουσική φόρμα, πού τή συναντούμε συχνά στήν «Οπέρα, στό Μπαλέτο και στή συμφωνική μουσική, χρησιμοποιημένη άπο ζακουστούς συνθέτες, σάν τό Βέμπερ, τό Μπερλίζ, τό Ζοπέν, τό Μπράμς, τό Λίστ, κ. δ.

● **GERMAN SONG**, by Elisabeth Schumann.—Κανείς δέθ μπορούσε νά γράψει πιό έγκαιρο γιά τή Γερμανικό τραγούδι (Lied) από τή μοναδική σημέρα λέπεια κι έρμηνευτρία του, τήν «Έλιζαπετ Σούμαν. Στό βιβλίο της αύτού, δε βρίσκουμε μόνο μιά Ιστορική έπισκοπή τής γέννησης και τής δάντευσής της, δημόσιες και τήν άναπτυξής της, δηλώ και τής άποφεύ τής μεγάλης ασήτης καλλιτεχνίδας, γιά τήν έρμηνευσή του Λίνεντ. Και φτάνει νά άνωφέρουμε μόνο αύτού τό είπωμα τής, γιά νά νιώσουμε πάσο ίχει έμβαθυνει στό νόημα τής έρμηνειας αυτής: «Η νάνη μου—

λέσι—είναι, διτ τ' ὁ ἀριστούργηματις τοῦ τραγουδιοῦ κρύβουν μέσον τους κάποιες μυστικὲς δυνάμεις. Πρέπει νά φέρουμε ως τὰ κατάβαθμά τους και ν' ἄδράζουμε τέλεια τὸ νόμημά τους». «Η κ. Σούμαν δὲν περιορίζεται στὴν ἔξταση τοῦ λίγην τῶν καθειρωμένων μεγάλων συνθέτων, ἀλλὰ, ἀρχίζοντας ἀπὸ τοὺς πρώτους Γερμανούς συνθέτες—τραγουδιστές τοῦ Μεσαίωνα (τοῦς Minnesänger) και περνώντας ἀπ' ὅλες τὶς μεταγενέστερες ἐποχῆς τοῦ τραγουδιοῦ, ἀνιψφέρει και τὰ Ἑργα τῶν λιγότερο σημαντικῶν συνθέτων τοῦ λίγην, ποὺ κι αὐτοὶ συνέβαλαν στὴν ἔξταση του.

Ἐδώ πρέπει νά ὑπενθυμίσουμε και τὰ δυο, ἐπίσης ἀξιόλογο, βιβλία τῆς Τθίας σειρᾶς: *OPERA COMIQUE*, by Marlin Cooper και *THE ORCHESTRA*, by Adam Carse, γιά τὰ ὅποια γράψαμε στὸ ὄτι' ἀρ. 24 φύλλο (15 Ἀπριλίου 1950) τῆς «Μουσικῆς Κινήσεως», στὶς σελίδες 4 και 18.

● **THE CONCERTO**, by John Culshaw.—Εἶναι ἡ Ιστορία τῆς γέννησης και τῆς ἔξτασης τῆς τόσο κομο-αγάπητης μουσικῆς φόρμας τοῦ Κονταέρτου, ἀπὸ τὴν πρώτη τῆς ἐμφάνιση (16ος οἰώνας) ως σήμερα. Στὴν Ιστορικὴ αὐτὴ ἀφήγηση βλέπουμε νό παρελαύνουν οἱ ἐπιβλητικὲς μορφές τῶν μεγάλων δασκάλων, ποὺ τῇ δημιουργησαν και συντέλεσαν στὴν ἀνάπτυξη της, καθὼς και τῶν ἱακουστῶν βιρτουόζων κάθε ἐποχῆς, και βρίσκουμε πολλές ἀγνωστές μας λεπτομέρειες τῆς ζωῆς τους και τῆς δράσης τους, ποὺ πολλές φορές, ξεπερνώντας τὰ σύνορα τῆς Ιστορίας, μπαίνει στὴ περιοχὴ τοῦ θρύλου.

● **SACRED MUSIC**, by Alec Robertson.—Στὸ βιβλίο αὐτὸ διαφορολογισμὲνο μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον τὴν τόσο διαφωτιστικὴ ἔξιστόρηση τῆς ἔξτασης τῆς θρησκευτικῆς μουσικῆς, ἀπὸ τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς χρόνους ως τῇ σημερινῇ ἐποχῇ. Η ἐργασία αὐτὴ τοῦ κ. Robertson, ἀγκαλιάζει τὴ θρησκευτικὴ μουσικὴ δλῶτα τῶν χριστιανικῶν δογμάτων, και κατατοπίζει, ἀκόμη και τὸ μῆ μημένο ἀναγνῶσθη, δχι μόνο σ' αὐτὴ τὴν τόσο λίγο γνωστὴ περιοχὴ τῆς μουσικῆς, ἀλλὰ και σ' δι τὸ ἀφορά τῇ ζωῇ και τῷ Ἑργῳ τῶν μεγάλων δασκάλων της.

MILITARY MUSIC, by Henry G. Farmer.—Ο Ἑγκριτος αὐτὸς μουσικολόγος—πραγματικὴ αὐθεντία γιὰ δι τὸ ἀφορά τὴν Ἀνατολικὴ και τὴ Σκωτζέζικη μουσικὴ—μελέτησε ἐπίσης Ιστορικά, και τὸν κλάδο τῆς Στρατιωτικῆς Μουσικῆς, και ἔξεδωσε ὀξιόλογες ἐργασίες του πάνω στὸ θέμα αὐτό, δπω εἶναι κι αὐτὴ ἔδω Διαβάζοντάς τη συγκούμιζουμε ἔνα σωρὸ ὅπο δγνωστές μας πληροφορίες, γιά τὰ πρώτα ὑποτυπῶδη στρατιωτικὰ ἢ «δημοτικὰ» συγκροτήματα πνευστῶν, γιά τὸ βαθμαίο πλουτισμὸ τους, σὲ ἀριθμὸ και ποικιλίᾳ ὄργανων, και γιά τὴ σημερινὴ ὀργάνωμένη και φανταστηρὴ ἐμφάνιση τους, μὲ τὸν τίτλο «μπάντες» (στρατιωτικὲς ἢ δημοτικές). Παράλληλα παρακολούθομε και τὴν ἔξταση τῶν ὄργανων ποὺ τὶς ἀποτελοῦν—ἀφοῦ πρώτα κατατοπιστοῦμε στὰ εἰδὴ τους, ὅπως τὰ συναντοῦμε σὲ κάθε ἐποχὴ—και γνωρίζουμε εἰς τοὺς δύσους συντέλεσαν στὴν ἔξταση της, δραγανοποιούς και μαέστρους.